

Éj a huszti vár romjánál

Tegnap este a táborlakókkal éjszakai túrára indultunk, a célunk a huszti várrom volt. Választani lehetett, hogy el akarunk-e menni vagy nem. Sokan maradtak inkább a táborban ahelyett, hogy jöttek volna.

Maga a vár más volt, mint nappal, sugárzott belőle a szomorúság és a magány. Nagyon komor volt és ijesztő. A holdfény úgy vetült rá, mintha kísértetek táncolnának a romos falain, egyes fák ágai között pedig úgy suhant át a szél, hogy egy siratódalhoz hasonló dallamot adott a táncosoknak. Nagy kihívás volt a sötétben fölmenni a várromhoz, mert nem lehetett látni a kiálló gyökereket meg köveket. Végül sikerült felérnünk, de mindenkinek mindene fűfoltos és sáros volt. A várban mászkálni még kísértetiesebb volt, mint kívülről nézni. Természetesen még több kiálló kő volt, mint a domboldalon, a levegő is egyre csak hűlt. Lassan már tervezgettük a visszaindulást, de az egyik társam kitalálta, hogy szavaljuk el a Huszt című verset. Ott fenn, a romok között nekem még szebbnek tűnt. Utána még beszélgettünk egy ideig a falak kövén üldögélve. Lassan közeledett az éjfél, ami azt jelezte, hogy indulnunk kéne hazafelé. Szerencsére ekkorra már teljesen kibújt a hold a felhők mögül, és mivel telihold volt, megvilágította az utat, ezzel jelentősen megkönnyítve a lefelé haladást.

Hazaérve találtunk még néhány ébren lévő embert, akiknek beszámoltunk az élményeinkről, melyeket az út során szereztünk. A magam részéről nagyon örülök, hogy részt vettem a túrán, és biztos, hogy nagyon sokáig nem fogom elfelejteni.

Csontos Mária 7.a

Az elmúlt hetekben sokat olvastam a reformkorról, Széchenyi Istvánról, Kölcsey Ferencről, Vörösmarty Mihályról. Sokszor mondtam magamban a Huszt című vers sorait, kíváncsi lettem, tényleg járt-e Kölcsey a várnál. Utánanéztem és megtudtam, hogy Kölcsey 1825 májusában kereste fel Huszt romvárát, és ekkor írta meg a Régi várban című epigrammát. Később átírta és kiegészítette ezt, így született meg a Huszt című költemény.

Szerettem volna személyesen megtapasztalni, hogy milyen érzések kerítenek a hatalmukba, ha tényleg ellátogatunk a várhoz. Már hetek óta vártam a kirándulást, végül a szüleimmel és a húgommal indultunk útnak. A torkomban dobogott a szívem, amikor azt láttam az útvonaltervezőben, hogy „Budapest-Huszt 4 óra 24 perc, 366 kilométer”. Délután indultunk, így beesteledett, mire odaértünk. Huszt sokkal nagyobb város, mint gondoltam, kb. 30.000 lakosa van. A címere a település határában látható, megálltunk és a hűgom lerajzolta. Persze a címerben is a város fölé magasodó vár látható.

Gyalog sétáltunk fel az úticélunkhoz, apa hátizsákjában volt a sátor, a mieinkben hálósákok, ruhák és a vacsoránk. A terv az volt, hogy a várnál töltjük az éjszakát. Teljes csend volt, csak a hold vigyázta lépteinket. Ebben a pillanatban láttuk meg az oszlopok közt elsuhanó alakot. Szél támadt, földbe gyökerezett a lábunk. Kérdőn néztünk egymásra, de tudtuk, hogy nincs visszaút. Egy pillanatra időutazókká váltunk. Megcsapott minket a régi idők illata, újra 1831 lett. Vajon mit üzen az elsuhanó alak a ma emberének? Milyen jó lenne találkozni, beszélgetni Kölcsey Ferencsel! Megkérdezném tőle, hogyan látja a 21. század emberét, milyen útmutatást adna nekünk; milyen verset írna, hogyan buzdítana napjainkban.

A versben megfogalmazott tanácsa is, hogy ne a múltba merengjünk, hanem a jelent építsük, mélyebb értelmet nyert számomra ott, a romváránál. Az elsuhanó alak pedig talán csak a képzeletünk szüleménye volt. Alig tudtam elaludni, annyi gondolat járt a fejemben, reggel pedig szinte kiugrottam a sátorból, hogy a hajnali várat lássam a napfelkeltében. Azt hiszem, elmondhatom, hogy bevettem a várat!

INTERJÚ SZÉCHENYI ISTVÁNNAL

1848 ősze, Döbling, Görgen-szanatórium

Gróf Széchenyi Istvánnal beszélgetek a Görgen- sanatórium árnyas parkjában.

- *Van példaképe?*

- Igen, az édesapám. Nagy szerepe volt abban, hogy a Nemzeti Múzeum felépült. Engedélyt kért I. Ferenc császártól, hogy a nagycenki gyűjteményt a nemzetnek ajándékozhassa. Addigra már 15 éve gyűjtögette, gyarapította a könyvtárát. A császár hozzájárult ehhez, természetesen. Gyakorlatilag ő hozta létre a könyvtárat a Nemzeti Múzeumban. Tudta, hogy az 1802-ben létrejött Magyar Nemzeti Múzeum Európa harmadik nemzeti múzeuma? Az édesanyám ásványgyűjteménye is ott kapott helyet!

- *Az utókor bizonyára a „legnagyobb magyarként” fogja a nevét emlegetni. Ki adta Önnek ezt a nevet?*

- Ezt a kitüntető elnevezést Kossuth Lajos adta nekem, még 1840-ben Pest megye közgyűlésén, amikor köszönetet mondott a munkásságomért.

- *Hogyan, minek a hatására kezdődött mindez?*

- Azt hiszem, 1815-ben kezdődött, de az apai példának is nagy szerepe van. Ekkor – 24 évesen – voltam először Angliában és azóta is rajongok mindenért, ami angol. Teljesen lenyűgözött az ipari forradalom megannyi vívmánya, rabul ejtett a sok gyár, a hajók, a csodálatos hidak, az épülő vasúthálózat. Wesselényi Miklós báróval tértem vissza Angliába két évvel később egy újabb látogatásra. Hazatérve Magyarországra szinte szíven ütött a különbség: hazám álmos, belassult ország! Persze ezen változtatni akartam, ez egyértelmű!

- *Milyen eszközei voltak ehhez?*

- Jelentős vagyont örököltem, komoly kapcsolataim voltak. Arra az elhatározásra jutottam, hogy egy „magyar tudós társaság” megalapítására a birtokaim egyéves jövedelmét ajánlom fel. A művelt magyarok már évtizedek óta vágytak erre. Célom volt mindig, hogy támogassam a tehetséges művészeket és tudósokat. Aztán már nem volt megállás: megírtam a Hítel, a Világ és a Stádium című műveimet.

- *Miről szólnak ezek a munkák?*

- A gazdasági életről szólnak, természetesen.

- *„Jelenkor” címmel újságot is indított, milyen céllal?*

- A célom egyértelmű volt, a reform gondolatát akartam megismertetni a emberekkel. Heti kétszer jelent meg, 1832-től.

- *Mi fűződik még az Ön nevéhez?*

- A reformországgyűlések tagja voltam, az 1848. március 23-án megalakuló Batthyány-kormány közlekedési minisztereként a célom továbbra is a hazám fejlődésének előmozdítása volt. Kezdeményeztem a Lánchíd építését, a balatoni és a dunai gőzhajózás fejlesztését (az angol példa alapján), a Tisza szabályozását, részem volt a Kereskedelmi Bank megalapításában is. Hát, mozgalmas hónapok voltak!

- *Miért tartotta fontosnak a közlekedés modernizálását?*

- Egy ország életében jelentős szerepet játszik a közlekedés, ezért állítottam ismereteimet a közlekedés fejlesztésének szolgálatába.

Interjú Széchenyi Istvánnal

Kora délután, 13 óra körül Gróf Széchenyi Istvánra vártam, hátha tudok Tőle néhány dolgot kérdezni.

Éppen a pozsonyi országgyűlés ülése zajlott.

Már úgy voltam vele, hogy hazamegyek, de ebben a pillanatban megláttam hintója felé sétálni.

- *Jó napot kívánok, Gróf úr! Feltehetek Önnek néhány kérdést? Újságíró vagyok.*

- Természetesen, van egy kevés időm.

- *Az lenne az első kérdésem, hogy jól hallottam-e, hogy példaképe az apja volt?*

- Igen.

- *Tudna esetleg egy fontos cselekedetet mondani, ami az Ő nevéhez köthető?*

- Igen, tudok. Ő hozta létre a könyvtárat a Nemzeti Múzeumban.

- *A tudományos és művészi életben kiket támogat?*

- Támogatom a tehetséges művészeket és tudósokat.

- *Milyen témákkal foglalkozik leggyakrabban írásaiban?*

- A reform gondolatát ismertetem meg az emberekkel, könyveim pedig a gazdasági életről szólnak.

- *Mit gondol, az eddigieken kívül milyen tényezőknek van még fontos szerepe egy ország életében?*

- Egy ország életében jelentős szerepet játszik a közlekedés. Ezért állítottam ismereteimet a közlekedés fejlesztésének szolgálatába is.

- *Köszönöm szépen, Gróf úr az időt és lehetőséget! További eredményes munkát kívánok Önnek!*

- Köszönöm szépen!

NYELVTANÓRA

Költemény egy képletre

1. sor: 2 főnévi igenév
2. sor: 3 határozói igenév
3. sor: 1 befejezett melléknévi igenév, 1 főnév
4. sor: 2 beálló melléknévi igenév
5. sor: 1 folyamatos melléknévi igenév, 1 főnév

Tanulni és magolni kellene, de nincs kedvem,
helyette gondolkodva, lazulva és háton fekvé leledzem az ágyamon.

Az elolvasott töri jegyzetemmél a kezemben rágcsálok egy almát.

Bár tudom, hogy elkerülendő az egyes, de a megtanulandó anyag nem megy a fejembe.

Én mint tanuló gyermek biztosan állíthatom, hogy a történelem érdekes, de nem könnyű,
főleg ha feleltetnek belőle.

Trendl Luca 7.b